

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Prețul abonamentului :	APARE DUMINECA	Prețul inserțiunilor :
Pe un an 240 Lei	Manuscrisile nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.	Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de faci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an 120 Lei		
Pe un pătrar de an 60 Lei		
Un număr 5 Lei		
Pentru străinătate pe un an 300 Lei		

Constantin cel Mare și triumful Creștinismului.

De: Prof. Constantin Rudneanu.

Legislațiunea economică a lui Constantin a fost de mare importanță, a organizat imperiul pe baze noi, dând muncii și producției o nouă cale. Organizarea „navicularilor”, e de mare importanță. *Navicularii* efectuau transporturile maritime pe seama Statului (grâu, soldați, obiectele necesare armatei etc.) Legile acestea ne dau o idee clară despre organizarea transporturilor maritime din secolul al IV-lea. *Navicularii* erau în diferite provincii cuprinși în corporațiuni, iar membrii ei desemnați de către guvernatorul provinciei, după niște reguli fixe, determinate de lege. Erau aleși din clasele bogate, iar ca membrii ai corporațiunilor jucau un rol important, persoanele indicate trebuiau ca să îndeplinească datoria ce li se da ca și serviciul militar, datoria aceasta se transmitea.

În secolul întâi și al doilea credem, că transportul maritim a fost gratuit, împărații dădeau diferite subvenții pentru promovarea acestor interese. Constantin a dat timp de doi ani fiecărui „navicularii” să facă un drum circular pe Marea Mediterană.

Legea prevedea un singur drum în decursul celor doi ani. Transporturile maritime erau de jumătate paralizate pentru un imperiu care avea Marea Mediterană ca singura cale de comunicație între provincii.

Dioclețian ne-a lăsat un document faimos — vestitul edict „*De petitio rerum venalium*” care avea drept scop, ca orice preț al comercianților să fie fixat și sub acest preț nu puteau să vândă comercianții sau clienții căci erau aspru pedepsiți. — În prefața acestui edict împăratul ne vorbește despre prețurile teribil de urcate ale

diferitelor lucruri cari nimicesc administrația militară. Cauzele pentru care a pledat acest edict au fost: distrugerea atâtor oameni și bogății săvârșite de războaie, epidemiile și deprecierea monedei. Imperiul nu mai avea nici oamenii nici bogățiile necesare, pentruca să mențină civilizația la care ajunsese. Etalonul măsurilor de valoare economică s'a stricat încât nimeni nu mai știa prețul adevărat al lucrurilor, valoarea a început să varieze, toți căutau ca să apuce timpul acela ca prețul lucrurilor să fie maximum și atunci să-și vândă produsele. Războiul și anarhia a desechilibrat și *viața economică*.

Constantin a căutat ca să remedieze acest rău fiindcă vedea că *viața imperiului* e în mare pericol, spre sfârșitul veacului al patrulea și al cincilea *viața economică* a imperiului devine tot mai complicată și reglementarea ei tiranică până ce ajunge la o decadență totală.

Constantin a luat măsurile cele mai energice posibile, își mută capitala dela Roma în Orient.

Activitatea ce o va desvolta în Orient e mare, profundă și bogată în evenimente istorice. Ea este manifestarea unui geniu politic și administrativ de primul ordin, cu toate că monarhia adevărată a fost cu mult mai slabă ca pe timpul lui Dioclețian, totuși în lupta pentru biruința definitivă Constantin s'a bazat pe creștini.

Faptul că Constantin își mută capitala în Orient trebuie căutat în decadența totală la care ajunseră provinciile occidentale devastate de barbari cari le depopulau în întregime. Orientul mai atrăgea și prin bogățiile imense ce le avea, cu mult mai populat decât Occidentul, mai apărut de năvăliri putea în voie ca să prospereze iar Occidentul cădea în ruine. Constantin și-a ales deosebit de norocos capitala în Constantinopol, situația geografică fiind ce-a mai ideală pentru o capitală, fiindcă era la jumătatea drumului

între cele două lumi, Europa și Asia. Transportarea capitalei în Bosphor a însemnat și sfârșitul civilizației antice, noi timpuri vor începe de acum, o nouă lume își va croi nouă drumuri.

Dinastia pe care voia să o întemeieze a fost mereu amenințată de diferitele neorândueli cari se deslănțuiseră, lupte obscure au întunecat gloria unei dinastii puternice. Istoria familiei lui Constantin e plină de revoluțiuni de ale palatului, Constantinopolul devine teatrul acestor lupte dealungul secolelor. Deja în 326 din motive necunoscute Constantin își omoară pe fiul său **Crispus** învingătorul Francilor și a lui Licinius și nu mult după aceea și pe a doua soție a sa **Fausta** fiica lui Maximian. La 333 deasemenea o tragedie semnificativă se întâmplă, Constantin împarte imperiul între cei trei fii și nepotul său. Lui Constantin îi dă Spania, Galia, Britania, Constanțiu ia Asia, Syria, Egiptul, Constans ia Italia, Ilyricum, Africa, toți trei au primit și titlul de Augustus, iar nepotul său ia Dalmația, titlul de Caesar, Tracia, Macedonia, Achaia, iar unui frate de acestuia Annibalian îi dă titlul de „regele regilor“ tronul vacant al Armeniei și regiunile limitrofe ale Pontului.

Din nou se revine la vechiul sistem al lui Dioclețian după atâtea lupte îndelungate. Constantin nu mai avea autoritatea de odinioară față de membrii familiei sale. Această împărțire a imperiului avea unele inconveniente pentru unitatea materială a provinciilor, mai mare pericol era unitatea morală. Constantin a luptat din răzputeri, și cu ajutorul creștinilor voia să refacă baza morală a statului, de aceea i-a favorizat mult.

Constantin a fost mai mult un om politic sau mai bine zis roman, de aceea considera religia ca un instrument politic. Creștinismul repede se întări în imperiu și astfel ajunse să fie mai puternic decât păgânismul, dar nu trebuie uitat faptul, că creștinismul nu era o religie care se poată servi de instrument politic statului, ca și celelalte religii păgâne.

Creștinismul avea o morală și o doctrină independentă și nici un stat nu putea să o modifice după propria-i dorință. Deodată cu întărirea creștinismului au început și *discuțiile teologice*. Istoria ereziei ariene e o probă evidentă.

Un preot din Alexandria, Arius a început mai de mult să susțină, că „Hristos“, sau „Logosul“ a fost creat de Dumnezeu din neant, ca și celelalte creaturi și nu din substanța divină, a fost creat în mod voluntar și nu din necesitate și că a fost adoptat ca fiu al său numai pentru meritele ce le-a avut, iar din această adopțiune nu rezultă participarea lui la Divinitate. Arius astfel nega sf. Treime — divi-

nitatea lui Hristos. Și înainte de această erezie au mai fost altele analoge.

În Orient unde cultura filosofică și pasiunea dialectică era puternică, discuțiile teologice erau foarte vii și ridicau adevărate furtuni. Acum când creștinii nu se mai temeau de persecuțiile păgâne divinitatea lui Hristos a devenit obiectul unei lupte teribile. Episcopul Alexandriei, Alexandru susținut de cuvântul celor cinci episcopi întruniți într'un sinod l-au expulsat la 321 pe Arius din comunitatea creștină.

Dar Arius n'a fost singur, simplitatea doctrinei sale a început să prindă printre oamenii simplii, simpatiile ce le găsea printre neoplatonicieni au făcut ca erezia lui să se răspândească foarte repede, lupte, neînțelegeri și ură a început să divizeze lumea orientală în două tabere: *creștinii adevărați și ereticii arieni*.

Sinoade au început să se opună altor sinoade, spiritele învrăjbite până la foc, discuțiile teologice interminabile cu violențe pe străzi. Împăratul văzând că atmosfera devine tot mai încărcată n'a putut rămâne indiferent, gândul său politic și-l expune într-o scrisoare pe care o adresează creștinilor disidenți; din expunerea scrisorii se vede gândul clar al împăratului.

Din luptele teologice deslănțuite, împăratul e prea îngândurat de soarta statului, religia pentru el e un instrument politic pentru menținerea ordinii, el ia inițiativa convocării unui sinod care să împace definitiv certele religioase. La *Nicaea* în 325 primăvara s'au adunat mai mult de 250 de episcopi, cei mai mulți din provinciile orientale. Constantin deschise sinodul cu un discurs destul de modest. Restabilind pacea în biserică spune împăratul *facem un lucru plăcut lui Dumnezeu și un serviciu mare imperiului*. Sinodul a fost presădat de un secretar al său, episcopul *Osius un mare adversar al lui Arius*.

Arius a fost combătut și izgonit. Sinodul a stabilit că Hristos n'a fost creat din neant, *el este de o ființă cu Tatăl, „Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat“* — e „*consubstanțial*“.

Condamnat de sinod Arius, a fost izgonit în exil, dar arianismul n'a încetat, a început să se lătească și pe mai departe, având prieteni și pe la curtea imperială chiar pe Constanța, sora împăratului Constantin, de aceea n'au renunțat la luptă.

Arius profitând de favoarea ce a avut-o a început să modifice puțin din doctrina sa câștigând favoarea lui Constantin povățuindu-l în senzul unei împăcări.

Împăratul dornic de a-și restabili unitatea morală a imperiului era înclinat spre o împă-

care, temându-se însă de opoziția *noului episcop al Alexandriei Atanasie*.

Secta arienilor fiind sprijinită într-o măsură oarecare de curtea imperială l-au condamnat la 335 în sinodul dela Tyr pe Atanasie, care a fost exilat în Galia, dimpreună cu partizanii săi și Arius deveni triumfător, iar curtea a fost invadată de arieni, cari devenisă dintrodată puternică în Orient. Dar creștinii adevărați n'au disperat nici un moment, o luptă s'a angajat din nou cu mai mare intensitate o luptă decisivă de exterminare.

Pentru lumea modernă aceste lupte religioase devin neînțelese, totuși discuțiile religioase din timpul lui Constantin puneau grave chestiuni la ordinea zilei. *Ele deslegau cea mai mare dramă a istoriei umane.*

În timpul acesta când trebuia susținut principiul solidar al ordinii sociale, când principiul greco-roman, cel aristocratic și republican eșit din politeism au dispărut; nici principiul cel nou asiatic și monarhic nu se mai putea menține, *luptele teologice din această epocă făceau sforțări uriașe pentruca să reconstituie din nou disciplina de fier, doctrina vieții indiscutabile, care să reziste la toate pasiunile ce se deslănțuiau tot mai amenințătoare asupra vechii tradiții.*

(Urmează)

Episcop Nicolae Velimirovici.

Unui rentier care scrie cum s'a asigurat pe sine și pe ai săi.

Eu sunt în frică pentru D-Voastră. Imi scrieți cum V'ați asigurat pe sine și pe ai D-Voastră atât de întărit în cât acum puteți trăi fără nici o grijă. Pare că, lipsa de orice grijă a gonit din sufletul D-Voastră frica de Dumnezeu. Cu ce V'ați asigurat? Cu bani? Oare nu auziți cum în zilele noastre pe nebănuite cad peste noapte băncile, făcând din milionari cerșetori, și ceea ce este mai mult, sinucigași? Cu case sau prăvălii V'ați asigurat? Oare nu cetiți despre dese curetmure de pământ, cari într'un minut dărâma cetăți în mormane de ruine? Ați adunat holde și pometuri? Oare ați uitat uscăciunile, inundațiile și nourii de lăcuste, nu de mult abătute? Dacă ați fi cetit Evangelia, D-Voastră ați fi ținut minte cuvintele: *amăgitoarea bogăției* (Matei 13, 22). Mă mir că, chiar în zilele acestea când mânia lui Dumnezeu rupe ori ce scut pământesc

prin care oamenii voesc să se apere fără credință în El, Atotputernicul, D-Voastră Vă considerați apărat de un astfel de mincinos scut cum este bogăția, grămadă de pământ. Ci, mult îmi aduceți aminte de Chinezi, cari într'un războiu cu Japonezii și-au pus umbrelele de-asupra capetelor ca astfel să se apere în contra mitralierelor dușmane.

Pe lângă pedepsitoarea lipsă de grijă care dela bogăție vine, și care e urâciune în fața lui Dumnezeu, eu bănuiesc și alt rău la D-Voastră; anume, că bogăția D-Voastră este amestecată cu nedreptatea. Ceeace înseamnă, să mănânci pâine cu viermi. Vă veți învenina pe sine și copiii D-Voastră. Auziți ce spune Gură de Aur: „Ceice pe nedrept se îmbogățesc sunt mai de plâns decât cerșitorii“. Narațiunea biblică despre Iov, ne adeverește cum poate într'o zi pierde dreptul bogăția pământescă, cu atât mai mult nedreptul. Dreptul Iov a pierdut într'o zi întreg avutul său, până și pe fiii și ficele sale. A pierdut după aceea și sănătatea și apoi ca un biet mizerabil, plin de rane, s'a culcat pe gunoi începând a se tângui. Oare nu Vă temeți că Vă poate ajunge aceasta și pe D-Voastră? În suferințele mizeriei și boalei, Iov și-a ferit sufletul dela căderea în desnădejde prin credința tare în Dumnezeu. Cu ce-l veți apăra pe al D-Voastră? Și ce Vă va putea reține dela sinucidere, adevă să nu adăugați și căderea sufletească căderii materiale? În Sfânta Scriptură a lui Dumnezeu scrie: *Cel ce iubește nedreptatea, urăște asupra sufletului său*. În singurătate și în tăcerea orelor de noapte, vorbiți cu conștiința D-Voastră, dacă Vă place mai mult nedreptatea decât sufletul D-Voastră?

Grăbiți și Vă îmbogățiți în Dumnezeu, după cuvintele Mântuitorului. Iar, a te îmbogăți în Dumnezeu înseamnă a te îmbogăți cu acea bogăție care-i este plăcută lui Dumnezeu, și care nici când nu-l va părăsi pe om. Aceasta este bogăția credinței și încredințării tale lui Dumnezeu; bogăția milei și compătimirii; adevărului și fraternității. Cu acest scut veți apăra viața D-Voastră și a copiilor D-Voastră mai sigur decât cu o întregă împărăție pământescă măcar de s'ar întinde dela soare răsare până la soare apune.

Dumnezeu să Vă ilumineze și binecuvinteze.

Traducere din limba sârbă de:
De: Pr. A. Uroș-Doloveanu

Săptămâna.

În vremea aceea ucenicii îl rugau să mănânce, și ziceau: „Învățătorule mănâncă”. Dar El le-a zis: „Eu am de mâncat o mâncare, pe care voi n-o cunoașteți”.....
„Mâncarea Mea este, să fac voia Celui ce M'a trimis și să împlinesc lucrarea lui”.

Ioan 4, 31-33.

Bogația evenimentelor petrecute în cursul săptămânei, copleșesc cu importanța și gravitatea lor, modesta noastră cronică.

Italianii au cucerit Addis-abbaba. Nu analizăm victoria italiană, printr'o prizmă politică. E treaba altora. Ne interesează aspectul național al cauzei și acest aspect ne interesează din unghiul conștiinței naționale. Italia din deceniul trecut a fost frământată de cele mai fenomenale cursuri de manifestări și idei. Sub guvernarea Giolitti, nu lipsea mult să fie tabloul Spaniei de astăzi. Socialismul și comunismul au luat cu asalt sterilitatea parlamentarismului.

Ilustrul E. Ludwig în cartea sa: „Dictatorii Europei” consacră o bună parte din cartea sa vieții lui Mussolini. Toată gama frământărilor sociale din Italia este reoglundită în această biografie.

Scurt. Italia prin trezirea la nivelul recerut al Statelor moderne, a conștiinței naționale, a dus prima etapă a victoriei naționale la desăvârșire.

Nu putem avea decât admirație, oricare ar fi concepția noastră politică.

Stam de vorbă la scrierea acestor rânduri cu un voluntar din legiunea românească din Italia. Spunea că nici astăzi nu-i împrăprietărit. A primit doar vreo 2 jug. pământ, care pentru neachitarea la timp a ridicolei sume de 400 lei către Stat, este pus în licitație.

Așa se cultivă la noi ideea națională.

Faceți comparația.

Ororile din Spania, nu sunt altceva decât lipsa totală a liniei precise naționale. Învierea Domnului prăznuită în Moscova, arată că fără un crez, un ideal — ori cum s'ar numi — Statele moderne nu pot trăi.

Materialismul cu toată doctrina Marxistă a căzut.

Cine-i va lua locul?

Iată că vin și alegerile din Franța. Stînga marxistă ocupă teren.

Nu-i mirare. Aspectele franceze sunt și la noi un simptom.

Într'un articol-cronică, aminteam o discuție a preotului *Piercé Lehrmitte* publicată în „La Croix”, avută cu o doamnă din înalta societate parisiană. Tabloul autobuzelor pline de copii

comuniștilor, au impresionat neplăcut. Doamna, cu Dumnezeu creat după bunul plac, era vinovată de această stare.

A recunoscut, și bine a făcut.

*

Să revenim.

Câți și câte persoane, cari îmbracă în corpul lor pe temeiă Samaritească dela Sihar, nu viețuesc, ba cei mai rău, nu conduc viața noastră publică, fără să-și dea seama, că Domnul cunoaște, toată viața lor. Le cunoaște intențiile și pornirile.

S'a găsit în viața noastră publică totuși, un om, care impresionat de tragica soartă a românismului, să îndeplinească un înalt comandament național, satisfacerea modestelor nevoi a Bisericii și Clerului ortodox-național. *Este Domnul ministru Dr. A. C. Anghelescu.*

Am fost la Domnia Sa în audiență la minister prin Martie a. c. într'o cauză de mare importanță național-ortodoxă de pe frontiera Țării. Cu simțul de preot dela sat, mi-se părea că revolta Domniei Sale este un truc politic diplomatic. Consecințele audienței și atitudinea hotărâtă și intransigentă a Prea Sfințitului Vasile în această istorică audiență, mi-au **desmîntit părerea**, ce o aveam și ce am gustat-o cu multă amărăciune, despre oamenii politici.

Dr. A. C. Anghelescu, ministrul Școalelor României întregite, cu autoritatea și prestigiul Său, a întors un dezastruos macaz al destinelor noastre publice naționale spre calea cea bună.

Cinste și recunoștință lui!

Dar, nu ar importa modestele sume ce ni s'au adăugat la pomana lunară de pînă acum. Ci mai mult, faptul că în România, s'a aflat o personalitate de o așa de mare importanță care să-și facă punct de onoare, din satisfacerea celui mai de seamă mijloc de naționalism tradițional ortodox.

Acesta-i motivul, care azi, când prăznuim, Dumineca Samaritencei, căreia Domnul i-a scrutat însuși rostul existenței sale, azi când prăznuim marea bucurie românească la zece Mai, care ne-a îndemnat să facem comparație între destinele surorilor Gintei latine: Italia, Franța, Spania cu tradiții diferite, între evenimentele spirituale din Rusia, adânc ortodoxă, și între stările dela noi.

Când situația noastră s'a depărtat de normal, apropiindu-se de Spania, Franța și Rusia, s'a aflat epocalul bărbat de Stat, care a sesizat intimitatea sufletului românesc și și-a pus în cumpănă influență și autoritate pentru ideea românească.

În mic — unilateral, pentru că suntem slujitori ai bisericii — la noi s'a săvârșit un act de mare importanță mussoliniană. Am câștigat o bătălie formidabilă. Nu atât Clerul, cât naționalismul-ortodox.

Noi suntem satisfăcuți principial.

Dar, voluntarul, legionarul român din Italia, când va fi satisfăcut?

Dar în localitatea pentru care Dl. Ministru Dr. A. C. Anghelescu, a făgăduit satisfacție românească, Prea Sfințitului Vasile și modestei delegații, când vom avea liniștea românească, pentru recucerirea elementului românesc răpit prin vitregia vremii?

Acolo banul lui Iuda, azi stăpânește prin beții și manifestațiuni ostile românismului, tocmai la granița Țării. Și altele. Nici ca importanță de suprafață, dar grave ca prestigiu național.

Domnul Hristos spunea: „Eu am o mâncare de mâncat pe care n'o cunoașteți“.....

Pilda Domnului Ministru Dr. A. C. Anghelescu, să fie un exemplu pentru toți cei ce poartă o răspundere azi și mâine în această Țară, ce trebuie să se facă.

Și noi să fim mai solidari și vom impune eră nouă pe glia strămoșilor noștri!

Pr. Traian Constantin.

Inmormântarea unei mame.

În faptul acestei frumoase primăveri, într-o zi caldă de duminică, la 3 Maiu a. c. a fost însoțită la cel din urmă sălaș pământesc Ecaterina Lazarescu din Jadani. Mama iubită a Prea Sfințitului părinte episcop, a dus cu sine jalea unei asistențe numeroase, căci atât în satul bucuriilor sale, cât și în Caransebeș, Timișoara și jur, lumea care a cunoscut-o i-a arătat stimă și dragoste plină de respect.

Încă de timpuriu Jadaniul a fost duminică locul unei mișcări mai agitate. Trăsuri și mașini aduceau din toate părțile pe cei cari doreau să dea răposatei onoarea din urmă. Atmosfera era totuși grea, apăsătoare; cu tot seninul soarelui arzător, mișcarea avea nota sfiei, lumea se ferea parecă să turbure și acest somn al morții pururarea nesimțitoare.

La orele 2 sosesc copiii, ca niște crainici ai vecinicii și ai păcii, îmbrăcați în alb, îi urmează un cortegiu de 20 preoți, în fruntea lor protopopii Romul G. Ancușa consilier eparhial,

Dr Ștefan Cioroianu al Comloșului, Sava Seculin din Vinga, preoții N. Vulpe, Pavel Ardeleanu, Dim. Anghel, Tr. Barzu, Samuil Coman, Tib. Mihailovici, Nic. Micluța, Dr. Z. Munteanu, F. Pop, R. Pop, Aurel Sebeșan, Sever Sebeșan, Tr. Stan, P. Tismonariu și Gh. Vior, apoi diaconii Teodor Roșca și prof. Isaia Suru din Caransebeș, Alexandru Bocșianu din Timișoara.

Insoțită de preot, iată, opt brațe petrec afară din casa atâtor bucurii și dureri, pe această mamă căreia moartea i-a răcit de-a pururi inima ei caldă. E momentul de-a se începe prohodul. Și, de astă dată diaconul nu cere binecuvântarea episcopului său, astăzi dânsul este un fiu îndurerat, cu ochii piroși asupra chipului..... mamei sale. Lângă cosciug lăcrimează bătrânul soț Nicolae Lazarescu, rămas de-acum să-și ducă singur povara traiului și a bătrâneței, împreună cu celălalt fecior Arcadie, a căruia față înăspriță de vântul pusteii, nu o vor mai mângăia mâinile mamei. Și tot aci plâng, așa de amar cum numai copiii știu să plângă, trei nepoți, căroro moartea li-a furat pe bunicuța lor. Iată-i tot aci, veniți să împartă durerea familiei, referenții și secretarul episcopiei dela Caransebeș, deputatul dr. C. Corneanu, preotul P. Bancea cu Doamna, exactorul P. Toma; apoi din Timișoara protopop dr. P. Țiucra, inspector general S. Evuțian, dr. A. Miloia, adv. dr. V. Mercea, dr. C. Băran, dr. O. Baltă, etc. intelectuali: învățători, primpretori, notari, apoi popor din sat și jur.

În drumul până la biserică și la stările dela răscruci de drumuri la rugăciunile și cere-rile preoților răspunde corul mixt din Jadani condus de tânărul învățător Nicolae Mili din Vinga. Jalea unei înmormântări n'am auzit-o încă așa bine răsfrântă în vocile unui cor, cum mi-a fost dat duminică în Jadani.....

Iată-ne ajunși la biserică. Mică dar bine conservată, la ușa ei stă părintele Vulpe ca să facă loc celor veniți din alte părți, căci bisericuța pe toți nu-i încapă, deși toți ar dori să între, să se roage, să plângă.... Mai ales să plângă, cum am plâns toți aceia căroro părintele dr. Cioroianu ni-a evocat așa de duios figura acestei pe veci adormite mame. Dar tristețea familiei și a noastră, în lumina învățaturii lui Iisus Hristos ia forma unei resemnări și a unei mângăieri chiar. Și Părintele Cioroianu se roagă de acum pentru întărirea în purtarea durerii a tuturor celor încercați și pentruca Dumnezeu să rupă acele legături ale acestei dureri ridicând la locul odihnei sufletul roabei Lui.

În biserică un cor bărbătesc, al învățătorului David dă răspunsurile, cântă apoi corul studen-

ților teologi din Caransebeș, iar mai apoi o stihire o cântă așa de sguđuitor părintele Bancea..... Sunt ultimele onoruri, ultimile rugăciuni pentru sufletul răposatei..... Aproape de biserică, pe un loc minunat, se ridică mausoleul familiei. Aci este depus corpul neînsuflețit al acestei mame, aci așteaptă ea a doua și fericită înviere.....

ȘTIRI

Confărința dlui colonel D. Orășanu. Luni a conferențiat în sala teatrului „Luna” colonelul de stat major Orășanu despre *Regele Alexandru al Jugoslaviei*. Sala arhiplină de public a ascultat cu mult interes conferința încadrată în proiecțiuni despre Regele-Erou.

Italianii au cucerit Abisinia. Zilele trecute generalul italian Badoglio a intrat, în fruntea armatei italiene în Addis-Abbeba, capitala Abisiniei. Prin căderea și a acestui oraș, războiul etiopian s'a sfârșit, Abisinia având să fie anexată la Regatul Italian.

„Săptămăna cărții”. Incepând cu ziua de astăzi am intrat în dorita „săptămăna a cărții”. La Librăria noastră diecezană au sosit cele mai noi cărți, cari se pot avea în această săptămăna cu un considerabil rabat de 20 la sută.

P. S. Sa Păr. Episcop mulțumește și pe această cale tuturor aceloră cari, fie d'în participarea la înmormântarea decedatei Mame a P. S. Sale

Ecaterina Lazarescu

fie prin condoleanțe exprimate în scris, sau verbal au ținut să aline durerea ce a încercat.

Nr. 2988 Sc. 1936.

Note Oficiale.

Ministerul instrucțiunii, sesizat în chestia orelor de religie în școala primară de consiliul central Bisericesc din București, sub Nr. 140215/1934. 4/IV. 1936 din 9 Aprilie a. c. a dat următorul răspuns:

În referire la adresa Înalt Prea Sfinței voastre Nr. 7253/934 avem onoare a Vă face cunoscut că în urma avizului Consiliului Inspectorilor Generali Primari:

Studiul religiei ortodoxe este fixat prin lege și regulament, între obiectele principale în două zile pe săptămăna întocmai cum se cere prin adresa I, P. S. Voastre.

Aliniatul 3 al art. 105 din regulament se referă numai la cazurile când învățătorul este de altă confesiune sau elevii aparțin mai multor confesiuni, numai în aceste cazuri se pot rezerva religiei două ore pe săptămăna într'o zi după prânz astfel ca învățământul obișnuit să nu fie turburat în mersul său.

Cu această ocaziune vă mai încunoștințăm că dispozițiile cuprinse mai sus s'au adus la cunoștința școlilor prin revizoratele școlare și că în viitor sunt interzise orice abateri dela aceste dispozițiuni ale regulamentului cu privire la orele de religie.

Totodată Vă rugăm să binevoiți a dispune să se comunice preoților din țară ca ei înșiși să intervină pentru respectarea legii și a orarului în cât privește orele de religie la directorii școlilor sau revizoratelor și a stărui în același timp ca orele de catehizare fixate în programă să se țină regulat.

Ceeace se comunică On. prețimi parohiale spre știre și strictă conformare.

Caransebeș în 30 Aprilie 1936.

Episcopul diecezan:
† VASILE

*
*
*

Nr. 3139 B 1936.

Ministerul Lucrărilor Publice, prin legea publicată în Monitorul Oficial Nr. 73 din 27 Martie 1936 a creat „Fondul pentru modernizări de drumuri naționale”.

Acest fond se alimentează din diferite venituri între cari intră și taxele anuale pentru carnetele de reduceri 50% pe C. F. R. cari sunt următoarele:

pentru un carnet cl. I Lei 150

„ „ „ cl. II „ 120

„ „ „ cl. III „ 20 cari se plătesc la orice administrație financiară.

Această recipisă se prezintă la eliberarea carnetelor sau la viza trimestrială, — și se atașează la carnet. —

Ceeac se aduce la cunoștința On. Preoțimi parohiale spre știre și conformare.

Caransebeș la 6 Maiu 1936.

Episcopul diecezan:
† VASILE

„Banca Granițel“ Societate Anonimă, Caransebeș.**Bilanț încheiat la 31 Decembrie 1935.**

Activ. Casa și numerar Lei 1.320.659. — Disponibil la B. N. R. Lei 1.268. — Disponibil la bănci în țară Lei 63.448. — Portofoliu de titluri, Titluri românești a). Titluri cotate la bursă (v. n. Lei 60.000) Lei 60.000. b). Titluri necotate la bursă (v. n. Lei 140.000) Lei 50.000. Portofoliu de scont I. Platibil în țară a). Cambii fără garanții speciale Lei 389.400. b). Cambii garantate cu ipotecă Lei 557.540 II. Din portofoliul de mai sus se află reescontat Platibil în țară (total Lei 16.400). Debitori din țară a). Debitori fără garanții speciale Lei 252.268; Debitori beneficiind de legea lichidării datorilor din 7 Aprilie 1934 (cota rămasă) Lei 5.648.697. Imobile a). Necesare comerțului propriu Lei 800.000. b). Alte imobile Lei 500.000. Mobilier Lei 1. Conturi diverse Lei 75.659. Total Lei 9.718.935.

Pasiv. Capital social Lei 3.000.000. Fonduri de rezervă a). Rezervă legală Lei 300.000. Fonduri de amortisment a). Pentru creanțe dubioase Lei 720.000. Depuneri spre fructificare pe livrete de economii din țară pe termen Lei 5.473.217. Creditori din țară pe termen Lei 3.992. Angajamente de reescont. În țară la B. N. R. Lei 16.400. Conturi diverse Lei 188.976. Beneficiu net Lei 16.350. Total Lei 9.718.935

Conturi de ordine.

Activ. Cauțiuni statutare Lei 378.000. Debitori pt. efecte date în gaj Lei 156.000. Ipoteci și garanții diverse Lei 6.098.369. Valori în gaj Lei 113.500. Efecte reescontate în conversiune Lei 1.816.050. Total Lei 8.561.919.

Pasiv. Deponenți de cauțiuni statutare Lei 378.000. Creditori pt. efecte date în gaj Lei 156.000. Deponenți de ipotecă și garanții diverse Lei 6.098.369. Deponenți de valori în gaj Lei 113.500. Angajamente de reescont în conversiune Lei 1.816.050. Total 8.561.919.

Profit și Pierdere încheiat la 31 Decembrie 1935.

Debit. Cheltuieli de administrație a). Salarii Lei 309.300. b). Diverse Lei 9.102. Impozite Lei 24.512. Dobânzi plătite a). La depuneri 23.069. b). La reescont Lei 2.713. Beneficiu net Lei 16.350. Total Lei 385.046.

Credit. Dobânzi încasate a). Dela portofoliu de scont Lei 338.621. b). Dela debitori Lei 11.625. Venitul portofoliului de titluri Lei 4.800. Venitul imobilelor Lei 30.000. Total Lei 385.046.

Caransebeș la 31 Decembrie 1935.

Consiliul de Administrație.

Brâne preoțești

dela cele mai renumite fabrici și cu prețuri convenabile
de vânzare la **Librăria diecezană.**

A apărut
mult îmbogățit,
în a III-a ediție

OCTOIH BOGAT

DE:

GEORGE CĂTANĂ

INVĂȚĂTOR PENSIONAR.

Noua ediție cuprinde pe lângă rânduețile serviciilor divine dela toate sărbătorile, glasuri, podobiile glasurilor, troparele și condacele — rânduiala dela Paști, rânduiala înmormântării, a parastaselor, chemarea Duhului sfânt, etc. etc.

Cartea este îndreptar practic de mult folos pentru preoți și cântăreții de strană. Se poate comanda la:
Librăria Diecezană Caransebeș.

Costul unui exempl. 150 Lei
plus 20 Lei porto postal

Aviz pentru lucrări bisericesti.

Firma

Aurel Cotârlă

sculptor, Oravița, județul Caraș

execută tot felul de lucrări bisericesti precum: Iconostase, Tronuri, Strane, scaune, chivoturi, ripizi etc.

Pentru lucrări mari, ca Iconostase, etc. pot veni la fața locului pentru pregătirea planului și de-
vizului și a da toate informațiunile necesare.

Am lucrat la peste 150 biserici, lucru ce pot dovedi cu certificate de mulțumiri din partea acelor unde am lucrat. Premiat cu diplome și medalii de aur și argint dela expozițiile din București, Panciova, Lugoj, Sibiu.

8 - 52

Rog sprijinul binevoitor.

„CRAINĂ“ S. A. PENTRU COMERȚ, IABLANIȚA.

ACTIV **Bilanț la 31 Martie 1936.** **PASIV**

Casa în numerar	67239		Capital social vărsat	350000	
Mărfuri în depozit	324700	391939	Profit net	41939	391939
		391939			391939

DEBIT **Profit și Pierdere.** **CREDIT**

Cheltuieli generale	48189		Incasări dela mărfuri	90128	
Profit net	41939	90128			90128
		90128			90128

Alimpie Fișteag
administrator.

Consiliul de Administrație

Iosif Sandru m. p.
președinte.

Ignat Sandru m. p.

Alimpie Fișteag m. p.

Comisiunea de Censori

Verificând conturile de gestiune, le'am aflat în ordine, consunând cu registrele :

Nicolae Domașnean, Nicolae Fișteag
verificatorii.

Iosif Sandru m. p.
președinte.

**FABRICA (ATELIER) DE LUMINI
A EPARHIEI CARANSEBEȘULUI**

In fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericeii noastre dreptmăritoare.

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la

Librăria Diecezană Caransebeș
cu grosul și cu bucata.